

[Grethe Philip.]

nærmeste fremtid, har nok så farlige virkninger på længere sigt. Jeg tænker her særlig på vort omkostningsniveau og på den andel af de samlede ressourcer, staten beslaglægger.

Jeg takker for den budgetvejledning, der er udarbejdet, og som vil være værdifuld ikke alene for administrationen, men også for finansudvalget, og tilsiger vor medvirken ved den nu forestående grundige gennemgang af finanslovforslaget i finansudvalget.

Poul Dam: Det er jo altid spændende at stifte bekendtskab med det første finanslovsforslag fra en ny regering, selv om det vel knap nok er det, vi gør ved denne lejlighed. Det finanslovsforslag, vi har fået forelagt, er jo præsenteret på grund af grundlovens ord om, at forslag til finanslov skal fremsættes i november, men i realiteten er der jo tale om et udkast, en skitse, eller skal vi sige en korrekturudgave af det arbejde, som lå fra den foregående regering. Det er klart, at regeringen og den højtærede økonomi- og budgetminister har det bedst mulige alibi; der har ikke været tid til at gennemarbejde finanslovsforslaget, således at det virkelig kunne blive udtryk for de intentioner, som regeringen måtte have med hensyn til den fremtidige finanspolitik. Spørgsmålet er bare, om det har været regeringen helt ubehageligt, at det var sådan. Der er jo en vis fordel ved at kunne lægge et forslag til finanslov på bordet og sige bagefter: ja, ja, men I kan da nok forstå, at sådan havde vi i og for sig ikke tænkt os det, men omstændighederne gjorde, at vi måtte lægge noget til jer, og så kan vi jo altid ændre det i en eller anden retning. Der er en lille smule karakter af prøveballon over det hele, et udspil, som skal føre til modudspil, hvorpå man kan prøve at finde ud af, hvad man egentlig kan klare i den situation, som regeringen nu er i.

Fremsættelsestalen indeholder mange perspektiver og mange tanker, som er overordentlig interessante. Fru Grethe Philip har ganske ret i, at de er kryptiske, dvs. at der er skjulte rum i dem, som man kan prøve at grave sig ned til, og så ved man aldrig rigtig — sådan er det med krypter under gamle, ærværdige, hundredårige bygninger — man ved aldrig, om der er en krypt

under den krypt, man nu er nået ned til; hvornår er man nået til den sidste hemmelighed? Det vil vise sig efterhånden. Nogle af disse hemmeligheder vil blive opklaret hen på senvinteren eller foråret, eller hvornår det nu bliver, når vi får budgetoverslagene for de kommende år, for i dem er det jo meningen at vi skal have et udtryk for, hvad regeringen mener om den økonomiske politik og om finanspolitikens placering i den — i budgetoverslagene og måske også i en række ændringsforslag, som økonomi- og budgetministeren har bebudet at han vil stille, mens finansudvalget arbejder med finanslovsforslaget.

Man kan altså sige, at vi i dag egentlig ikke har så forfærdelig meget at tage stilling til, andet end at konstatere, at grundloven er sket fyldest, vi har fået forelagt finanslovsforslaget på rette tidspunkt, og finansudvalget kan nu begynde at arbejde og få tilsendt det fornødne materiale, efterhånden som det kommer fra finansministeriet. Og det er jo godt sådan.

Når jeg alligevel vil sige lidt mere, så er det ikke så meget for at holde den almindelige, store økonomiske tale — fire af disse på gennemsnitlig lidt mere end en halv time må være nok — men fordi der har været tale om, at økonomi- og budgetministeren — Undskyld et indskud: kunne vi ikke få lavet en rationalisering af disse udmærkede ministertitler? Ville økonomi- og budgetministeren ikke kunne affinde sig med at blive kaldt universalministeren eller noget andet, som det var let at sige? — Økonomi- og budgetministeren har talt om en ny drejning i disse ting, en ny drejning med hensyn til finansloven og også en ny drejning med hensyn til den økonomiske politik, og ud fra disse to perspektiver vil jeg gerne fremsætte nogle bemærkninger.

For det første ud fra en betragtning af finansloven helt på gammeldags maner som en oversigt over de forventede indtægter og udgifter, som staten skal have. Er der nogen ny drejning at spore her? Nej, det er der ikke, og det kommer der såmænd heller ikke, bare fordi vi får en ny regering. Det kommer der næppe, før man i folketinget som helhed beslutter sig til at foretage en virkelig kulegravning — og kulegravning går altså betydeligt dybere end støvsugning, for at man ikke skal tage fejl.